

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 413/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., сада са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Жарко Продановић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ... и противтужиле малолетне ВВ из ..., коју заступа законски заступник мајка ББ, ради измене одлуке о издржавању са предлогом за издавање привремене мере, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 688/16 од 29.12.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог АА из ..., сада са боравиштем у ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 688/16 од 29.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П2 323/14 од 27.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да се измени његова обавеза у погледу издржавања малолетне ВВ, која је утврђена пресудом Општинског суда у Врбасу, Одељење у Србобрану П2 90/2007 од 18.09.2007. године, на начин да се обавезе да на име доприноса издржавању малолетног детета плаћа месечно износ од 5.000,00 динара од дана подношења тужбе до 05-ог у текућем месецу за претходни месец на руке законској заступници детета. Ставом другим изреке је делимично усвојен противтужбени захтев тужене-противтужиле ББ и малолетне ВВ, па се мења обавеза тужиоца у погледу издржавања малолетне ВВ која је утврђена пресудом Општинског суда у Врбасу, Одељење у Србобрану П2 90/2007 од 18.09.2007. године, те се тужилац-противтужени обавезује да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од 15.000,00 динара месечно почев од дана подношења противтужбе 23.09.2014. године па убудуће док за то постоје законски услови, доспеле рате одједном а убудуће до 05-ог у месецу за текући месец, у случају доцње са законском затезном каматом од задоцњења у исплати сваке појединачне месечне рате па до коначне исплате, на текући рачун законског заступника малолетног детета, њене мајке, док је одбијен део противтужбеног захтева преко

досуђеног износа од 15.000,00 динара до траженог износа од 20.000,00 динара, по истом основу. Ставом трећим изреке је обавезан тужилац-противтужени да туженој-противтужили надокнади трошкове парничног поступка у износу од 25.875,00 динара. Ставом четвртим изреке је усвојен предлог за издавање привремене мере од 03.10.2014. године, па је обавезан тужилац-противтужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне ВВ, до правноснажног окончања овог парничног поступка, плаћа месечно новчани износ од 15.000,00 динара, уплатом средстава на текући рачун законског заступника детета – ББ и то почев од 27.09.2016. године па убудуће, а ставом петим изреке одбијен предлог тужене –противтужиле ББ за спајање поступака П2 323/14 и П2 221/15.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 688/16 од 29.12.2016. године, ставом првим изреке, делимично усвојио жалбу тужиоца-противтуженог и првостепену пресуду преиначио у делу усвајања противтужбеног захтева тужене-противтужиле ББ, тако што се тај противтужбени захтев одбија, због непостојања активне легитимације, док је у преосталом делу жалба тужиоца-противтуженог одбијена и потврђена првостепена пресуда, а ставом другим изреке је одбијен захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је пресудом Општинског суда у Врбасу, Одељење у Србобрану П2 90/2007 од 18.09.2007. године, разведен брак закључен између тужиоца- противтуженог и ББ у току чијег трајања је рођена њихова заједничка кћерка ВВ ... године. Истом пресудом је њихово заједничко дете поверено на самостално вршење родитељског права мајци ББ, а тужилац-противтужени као отац је обавезан да издржава своје малолетно дете у висини од 33% зараде коју остварује код Војске Србије почев од 01.10.2007. године, коју обавезу је извршавао све до јуна 2014. године, када је на свој лични захтев отишао из Војске Србије. Тужилац-противтужени је пријављен на адреси његових родитеља који су власници куће. Са својом садашњом супругом се од августа 2014. године налази на привременом боравку у ..., где за школовање у оквиру апсолвентског стажа супруге трошкови износе 750 евра. Тужиоца –противтуженог и његову супругу финансијски помажу њени баба и деда који су корисници пензије и власници куће за коју и плаћају закупнину од 640 евра и од којих тужилац и његова супруга добијају месечно 300 до 400 евра од којих плаћају дажбине и трошкове боравка. На месечном нивоу за храну потроше

око 200 евра и на свака три месеца за обућу и одећу око 50 евра. Плаћају рачун за мобилни телефон и интернет од 30 евра, а трошкови месечне карте за тужиоца и његову супругу износе 76,60 евра. Тужилац за курс ... језика који похађа месечно издваја 250 евра, а у ... где борави нема статус запосленог иако је радно способан и има намеру да се запосли и да трајно остане са супругом у .... Тужена ББ са малолетном ћерком ВВ живи у породичном стану у ... за који не плаћа закупнину. Запослена је на одређено време у ... у ... на радном месту за које оствари месечну зараду од 25.000,00 до 26.000,00 динара и не поседује непокретности на своје име. Трошкови грејања износе од 13.000,00 до 15.000,00 динара, рачуни за струју око 3.000,00 динара, трошкови фиксног телефона 1.000,00 динара месечно, и други трошкови око 2.000,00 динара. Малолетна ВВ у време пресуђења похађала је ... разред основне школе у ..., а у току боравка у школи за ужину је неопходно од 700,00 до 800,00 динара, за комплетан школски прибор се годишње издвоји око 500,00 евра, за тренинг месечно се издвоји износ од 1.200,00 динара, а за потребе гардеробе на годишњем нивоу мајка и ћерка потроше око 1.200 евра. Због здравствених проблема које дете има, годишњи трошак је од 100 до 200 евра с обзиром да се прегледи врше искључиво у приватним ординацијама.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су делимично усвојили противтужбени захтев за измену одлуке о висини доприноса за издржавање тужиоца –противтуженог.

Одредбом члана 164. Породичног закона је предвиђено да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Код чињенице да је противтужиља ВВ сада календарски старија у односу на датум када је донета одлука чија се измена у овом поступку тражи, и у складу са тим њене потребе су повећане, правилно су закључили нижестепени судови да су се околности на страни противтужиље измениле и да захтевају повећано учешће тужиоца-противтуженог у њеном законском издржавању, под условима да тужилац-противтужени за то има могућности у складу са чланом 163. став 3. Породичног закона. У односу на време доношења претходне одлуке, противтужени са садашњом супругом живи у ..., у кући у власништву бабе и деде његове супруге који им финансијски помажу. Иако тренутно нема статус запосленог, противтужени је радно способан и већ је био радно ангажован као кухињски помоћник у периоду од 01.01.2015. до 15.02.2016. године, а са својом садашњом супругом намерава да се трајно настави у ....

Ценећи наведене околности на страни тужиоца-противтуженог, правилно су закључили нижестепени судови да је он у могућности да повећа своје учешће у законском издржавању малолетног детета – противтужиље ВВ и то за износ одређен нижестепеним пресудама, при чему неће угрозити своју сопствену егзистенцију, посебно имајући у виду да у земљи у којој тренутно борави има

могућности да остварује зараду, што доказује и чињеница да је већ био радно ангажован и остваривао зараду преко 1.000 евра месечно.

Стога је правилна оцена нижестепених судова да је тужени у обавези и могућности да плаћа 15.000,00 динара месечно на име издржавања своје кћерке, ценећи при томе допринос мајке кроз свакодневну бригу о детету и њеним потребама и захтевима.

Са наведеног, неосновани су ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право. Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, али их није посебно образлагао с обзиром да су били предмет правилне оцене другостепеног суда коју прихвата и овај суд.

Из наведених разлога је одлучено као у изреци, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић